

KODEKS VEDENJA ZA STARŠE

Starši, brez izjeme, si želimo, da bi bil naš otrok pri športu uspešen. S tem ni nič narobe. Problem nastane, ko postane otrok podaljšek naših ambicij.

Ko ob otroških porazih trpi samopodoba starša, se hitro ustvari velik pritisk na otroka, ki je podvržen starševski zahtevi, da mora biti uspešen.

Uspehi in neuspehi **otroka na igrišču** ne naredijo **starša za zmagovalca ali poraženca**. **Bodimo zgled otrokom, navijamo športno ter spodbujamo svojega otroka pri igri.**

---

1. Starši, bodimo otrokov največji navijač in ga podpirajmo brezpogojno.
2. Ko otroka peljemo s treninga ali tekme, ga spodbujajmo in se vedno osredotočajmo na pozitivne stvari.
3. Razvijajmo pri otroku odgovornost, da si sam pripravi torbo, očisti copate-kopačke, vzame vodo za tekme in treninge ipd.
4. Opogumimo otroka, da se pogovori s trenerjem. Če otroka kaj moti na treningih ali tekmah oz. ne more priti na trening, ga opogumimo naj to pove sam. Prezemati odgovornost je velik korak pri odraščanju. Pri opravljanju tudi obrobnih nalog otrok prevzema vse vidike igre.
5. Ne kritizirajmo nasprotnika, njihovih staršev ali uradnih oseb.
6. Nikoli slišno ne oporekajmo sodnikovim odločitvam. Sodniki delajo napake. Vsi jih delamo. Če kričimo na sodnika mečemo slabo luč tako nase, kot na klub, pa tudi otroci se ob takšnem početju staršev počutijo nelagodno.
7. Ne kritizirajmo trenerja pred svojim otrokom ali ostalimi starši. Če nismo zadovoljni s trenerjem oz. njegovimi odločitvami, se pogovorimo z njim ali pa o problemu obvestimo vodjo.
8. Podpirajmo vse igralce v otrokovi ekipi. Ne kritizirajmo nobenega. Zapomnimo si - otroci napak ne delajo namerno. So namreč v procesu učenja, kjer se dogajajo tudi napake. Te so običajen sestavni del procesa treniranja.
9. Starši ne smemo voditi in usmerjati otrok ob igrišču med treningom ali tekmo. To prepustimo trenerju, saj lahko zmedemo otroka in negativno vplivamo na njegovo samozavest in samopodobo.
10. O tem kdo igra, o številu tekem, koliko igralnega časa igra in igralnih mestih posameznega igralca ter o načinu igre odloča izključno trener. Omogočimo mu, da svoje delo opravi brez našega vmešavanja.
11. Pomagajmo otroku, da se osredotoči na igro (njegovo predstavo), ne na rezultat. Zapomnimo si - trenutna zmaga ali poraz ni tako pomembna kot trud, ki ga otrok vloži v igro.
- 12. Zapomnimo si - igra je namenjena otrokom. Ni namenjena za doseganje slave trenerja, učiteljev ali staršev!**